

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a Mgr. Evy Kyselé v právní věci **žalobce: A. N. B., a. s.**, zastoupen JUDr. Ivanem Osvaldem, ředitelem a. s., adresa pro doručování: Vídeňská 136, Nová Bystřice, proti **žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích**, se sídlem Čechovo nábřeží 1791, Pardubice, **za účasti:** 1) M. K., 2) J. K., bytem Pískovcova 734, Praha 9, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 31. 3. 2003, č. j. 52 Ca 8/2003 - 12,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 31. 3. 2003, č. j. 52 Ca 8/2003 - 12, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Katastrálnímu úřadu v Trutnově byl dne 26. 9. 2002 doručen návrh žalobce na opravu chyby v katastrálním operátu. V návrhu bylo uvedeno, že bylo zjištěno, že zástavní právo zřízené zástavní smlouvou pod č. j. V2 - 712/2000 ve prospěch žalobce není v části C příslušného LV uvedeno. Z tohoto důvodu žalobce požádal o opravu chybného zápisu - požadoval zápis zástavního práva tak, jak je uvedeno v zástavní smlouvě k domu č. p. 27 na stavební parcele č. 4/2 a pozemkové parcele č. 27/2 v katastrálním území T. O tomto návrhu rozhodl Katastrální úřad v T. dne 5. 11. 2002 tak, že nesouhlas žalobce s neprovedením opravy shledal neoprávněným s tím, že zápis zástavního práva pro žalobce dle zástavní smlouvy ze dne 16. 2. 2000, č. j. V 712/2000, vklad 22. 2. 2000, pohledávka ve výši 369 816 Kč, nebude nadále v katastru nemovitosti veden. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích

dne 13. 1. 2003 pod č. j. O - 1/2/2003 tak, že odvolání se zamítá a rozhodnutí Katastrálního úřadu v T. ze dne 6. 11. 2002 se potvrzuje.

Proti posledně uvedenému rozhodnutí podal žalobce žalobu u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, jíž se domáhal zrušení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 31. 3. 2003, č. j. 52 Ca 8/2003 - 12, byla žaloba odmítnuta a rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud vyšel z toho, že žalobou bylo napadeno rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, která nepatří do pravomocí krajského soudu ve správním soudnictví, ale jedná se o řízení ve věci, o níž má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení. Krajský soud proto postupoval podle § 68 písm. b), § 46 odst. 1 písm. d) a § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a žalobu odmítl.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) s odkazem na ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s. kasační stížnost. V obsáhlé kasační stížnosti vyšel z toho, že rozhodnutí o opravě chyby vydané podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb. nemá hmotněprávní, ale pouze evidenční účinky. Toto rozhodnutí nezasahuje konečným způsobem do sféry hmotněprávních oprávnění a povinností účastníků, a řeší pouze otázku, kdo bude jako vlastník určitých nemovitostí v katastru nemovitostí evidován, resp. v jaké podobě budou určité nemovitosti v katastru nemovitostí evidovány. Tato rozhodnutí jsou procesní povahy. Spor o existenci určitého věcného práva, které se podle zákona č. 265/1992 Sb. zapisuje do katastru nemovitostí, nemůže být podle stěžovatele řešen katastrálním úřadem, resp. zeměměřickým a katastrálním inspektorátem v odvolacím řízení prostřednictvím opravy chyby v katastrálním operátu, ale rozhodnout o něm může pouze soud v nalézacím řízení. Stěžovatel se proto domnívá, že rozhodnutí v řízení o opravě chyby podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb. není rozhodnutím správního orgánu v soukromoprávní věci ve smyslu § 68 písm. b) s. ř. s., nebyly proto dány zákonné předpoklady pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalobce pouze uvedl, že akceptoval názor krajského soudu.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu ve smyslu § 109 odst. 2, 3 s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Otázkou, kterému soudu náleží rozhodnout o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o opravě údajů v katastrálním operátu podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), se zabýval zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů. Ve věci č. j. Konf 62/2003 - 15 posuzoval spor o pravomoc mezi Obvodním soudem pro Prahu 8 a Městským osudem v Praze (soudem ve správním soudnictví) ve věci opravy údajů v katastrálním operátu. Přitom vyšel z toho, že institut opravy chyb v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin; není prostředkem k rozhodování o správnosti zápisu věcného práva k nemovitostem a opravou chyb v katastrálním operátu se tak nemění právní vztahy k nemovitostem. Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu a ani katastrálnímu úřadu nepřísluší rozhodovat o vlastnickém právu k nemovitostem: rozhodováním v řízení o opravě chyb v katastrálním operátu se řeší pouze otázka, kdo bude evidován jako vlastník určitých nemovitostí v katastru. Rozhodnutí

z takového řízení vzešlé tak nemá hmotněprávní, nýbrž jen evidenční účinky, a nezasahuje se jím do soukromoprávních vztahů. Rozhodování o žalobách brojících proti rozhodnutí o opravě chyb v katastrálním operátu není svěřeno obecným soudům rozhodujícím podle části páté občanského soudního řádu, proto zvláštní senát vyslovil, že rozhodnout o věci přísluší soudu ve správním soudnictví.

Nejvyšší správní soud je toho názoru, že závěry zvláštního senátu lze vztáhnout i na předmětnou věc. Nutno proto vyjít z toho, že při podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu o opravě údajů v katastrálním operátu podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb. je věcně příslušný rozhodnout o ní soud ve správním soudnictví. Z tohoto důvodu bylo napadené usnesení zrušeno a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud je v dalším řízení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Krajský soud v novém rozhodnutí rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu